

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

Original u k.d.
02 70/18

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu po sucu Vjekoslavu Zaninoviću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja MULTIPRINT d.d., u st., Zagreb, Slavonska avenija 4, OIB:51258045194, kojeg zastupa Jaka Čurić, odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika VJESNIK d.d. u stečaju, Zagreb, Slavonska avenija 4, OIB:83180487843, kojeg zastupa Mario Šarušić iz Odvjetničkog društva Farčić i Šarušić iz Zagreba, radi utvrđenja, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 18. studeni 2014. godine u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 17. prosinca 2014. godine

presudio je

I Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja MULTIPRINT d.d. u stečaju, Zagreb, Slavonska avenija 4, koji glasi:

"Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o zasnivanju založnog prava ovjeren kod javnog bilježnika Željke Horvat Pernar iz Zagreba, pod brojem OU-1111/2005. g. kojim je tužitelj kao založni dužnik, kao sredstvo osiguranja da će društvu Vjesnik d.d. iz Zagreba uredno vratiti dug u iznosu od 1.245.991,51 kn uvećano za pripadajuće kamate od 30.09.2005.g. do isplate i sve ostale troškove dao u ZALOG nekretnine koje nisu upisane u zemljišne knjige a koje se sastoje od poslovnog prostora u pogonskom objektu izgrađenom na katastarskim česticama upisanim u z.k. ul. br. 3880; 995 i 4151 sve K.O. Trnje ukupne NGP 1008 m2 odnosno EGP 1163 m2, s pripadajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine uključujući zemljište i zajedničke prostorije povezanih temeljem odredbe čl. 68 i 370 st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s vlasništvom posebnog dijela nekretnine koje se nalazi u Zagrebu, Slavonska avenija 4.

Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Zapisnik o pljenidbenom popisu nekretnina koji je sačinjen dne 23.11.2005.g. pod brojem OU 1111/05-I kojim se nekretnine koje su predmet pljenidbenog popisa opisano kao nekretnine koje se nalaze u prizemlju i razzemlju poslovnog tornja, s time da su predmetne nekretnine na elaboratu Dopuna 07/2003 elaborata posebnih dijelova podjela vlasničkih dijelova na manje cjeline u zgradama u Zagrebu, Slavonska avenija 2 i 4 i Odranska 1 i 1/1 iz srpnja 2003.g. označene su sa G2 smeđom bojom i to: na desnoj strani hodnika G2 071 mehanografija površine 696,20 m2 te na lijevoj strani hodnika G2 074 ured površine 25,50m2; G2 075 pred prostor površine 11,60m2: G2 076 arhiva površine 14,60 m2, G2 077 ured

površine 28,00 m², G2 078 ured površine 15,20 m². Nekretnine koje se nalaze u razizemlju u gore naznačenom elaboratu označene su sa G1 smeđom bojom i to G1 P061 radionica površine 12,50 m²; G1 P062 radionica površine 10,00 m², G1 P068 garderoba površine 108,20 m²; G1 P045 klima komora 66,00 m²".

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 159.862,50 kn u roku 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je pred ovim sudom zatražio pravnu zaštitu pokrenuvši uloženom tužbom parnični postupak radi pobijanja poduzetih pravnih radnji ovdje stranaka u postupku sa zahtjevom upravljenim na utvrđenje da su iste bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja u stečajnom postupku koji se protiv istog vodi kod ovog suda.

U prvotnom provedenom postupku ovaj je sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja presudom od 23. veljače 2009. koja je odluka suda ukinuta rješenjem Visokog trgovačkog suda RH posl. br. Pž-5580/2009. od 15. listopada 2013.

U ponovljenom postupku tužitelj ustraje s tužbom i tužbenim zahtjevom te s izloženim tužbenim tvrdnjama i pravnim shvaćanjima.

Tužitelj ustraje s izloženim činjeničnim osnovom tuženja koji predstavljaju u bitnome navodi kako je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu St 228/2007 dana 25.10.2007. god.

Prvi prijedlog za otvaranje stečajnog postupka je pokrenut od strane ovdje tuženika 11.03.05. da bi bio povučen 30.09.2005. nakon što je sklopljen ovdje pobijani Ugovor o založnom pravu.

U okolnostima pokrenutog stečajnog postupka, trajanja prethodnog postupka kao i za vrijeme trajanja zabrane raspolaganja imovinom stečajnog dužnika, tuženik kao vjerovnik i tužitelj kao dužnik su sklopili dne 30.09.2005. g. Ugovor o založnom pravu kojim je ugovorom pravni prednik tužitelja priznao dug u ukupnom iznosu od 1.245.991,51 kn. Kao osiguranje povrata duga tužiteljev prednik je tuženiku dao u zalog nekretnine u svom vanknjižnom vlasništvu. Nekretnine se nalaze u Zagrebu, Slavenska avenija 4, a opisane su u Zapisniku o pljenidbenom popisu nekretnina od 23.11.2005.g. Odnosni pravni posao o kojem je sačinjena i pisana isprava ovjerena i žigovima i potpisima odgovornih osoba ugovornih strana je ovjeren i kod javnog bilježnika pod brojem OU-1111/2005. Tuženik je tim pravnim poslom stekao založno pravo nad nekretninama-imovinom stečajnog dužnika dvije godine nakon ispostave i dospijeća duga po računima priznatim pobijanim ugovorom. Nakon realizacije takovog ugovora tuženik je povukao prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Navedenim pravnim poslom su, kako to drži tužitelj, izravno oštećeni stečajni vjerovnici tužitelja budući je u vrijeme sklapanja prijepornog posla društvo tužitelja bilo insolventno a što je tuženiku bilo poznato.

U ponovljenom postupku tužitelj i dodatno elaborira pravna shvaćanja glede općih i posebnih pretpostavki pobijanja smještajući ih u kontekst odnosnih odredbi stečajnog zakona.

Tužitelj je u prilog izloženim tužbenim tvrdnjama spisu priložio isprave.
Zahtjeva naknadu parničnog troška.

U ponovljenom postupku tuženik ustraje s poricanjem osnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva kao i u prethodno provedenom postupku ustrajući s temeljnom pobijajućom tvrdnjom da tuženiku u vrijeme poduzimanja pobijanih pravnih radnji nije znao da se prijepornim pravnim poslom oštećuju tužitelji vjerovnici odnosno da je vrijednost ukupne tužiteljeve imovine bila viša od ukupnih dugova.

Na održanoj glavnoj raspravi stranke su ustrajale na očitovanim dispozicijama.

Prosudba i uvjerenje ovog suda nakon ponovno provedenog postupka jest da je tužbeni zahtjev osnovan.

Sud je u ponovljenom postupku ponovno razmotrio kako tužbene tvrdnje i pravna shvaćanja tužitelja tako i pobijajuće tvrdnje i pravna shvaćanja tuženika kao što je ponovno izvršio razgled svih isprava i dokumentacije koju su parničnom spisu priložile stranke sve navedeno također vodeći računa o pravnim shvaćanjima i uputama sadržanim u odnosnoj odluci žalbenog suda.

Uvjerenje je ovog suda i u ponovljenom postupku da između stranaka nisu sporne odlučne činjenice te da se prijepor smješta u prijepor o pravu (njegovom tumačenju i primjeni) pri čemu sud nije vezan iznesenim pravnim stavovima stranaka (arg. iz čl. 186. st. 3. Zakona o parničnom postupku NN 53/91., NN 91/92., NN 112/99, NN 88/01., NN 117/03., NN 88/05., NN 84/08., NN 96/03., NN 123/08. i NN 57/011., NN 148/11 i NN 25/13., dalje ZPP).

Između stranaka tako nije sporna činjenica sklapanje Ugovora o založnom pravu kojim je ugovorom pravni prednik tužitelja priznao dug u ukupnom iznosu od 1.245.991,51 kn kojim je ugovorom tuženik stekao založno pravo nad nekretninama pravnog prednika tužitelja poblize opisane u Zapisniku o pljenidbenom popisu sačinjenom 23.11.2005. pod brojem OU 1111/05. Nespornim je nadalje da je pravni prednik tužitelja nekretninama u svom vanknjižnom vlasništvu garantirao povrat svog duga po obvezi zasnovanoj dvije godine prije sklapanja pobijanog posla, odnosno šest mjeseci nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Ovaj sud cijeni i nalazi da tuženiku nije mogla biti nepoznata činjenica insolventnosti pravnog prednika tužitelja kao niti činjenica izvjesno moguće spoznaje pravnih učinaka poduzetog pravnog posla (pravne radnje) kojim bi tuženik bio pogodovan na štetu ostalih vjerovnika.

Sud stoga ponovno nalazi i zaključuje da je prijepornim pravnim poslom - sklapanjem Ugovora o zasnivanju založnog prava 30.09.2005.g., kojim su nekretnine, vanknjižno vlasništvo pravnog prednika tužitelja koje su navedene Zapisnikom o pljenidbenom popisu sačinjenom 23.11.2005. pod brojem OU 1111/05. dane u zalog tuženiku kao pravnom radnjom poduzetom prije otvaranja stečajnog postupka protiv tužitelja, došlo do oštećenja vjerovnika (čl. 127. Stečajni zakon NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, dalje SZ).

Ovaj sud cijeni da je isključena razumna sumnja da tuženik nije znao da je pravni prednik tužitelja nesposoban za plaćanje. Navedeno stoga što su poslovne poteškoće pravnog prednika tužitelja, blokirani poslovni računi te nesposobnost izmirenja dospjelih obveza bile činjenice koje nisu mogle ostati nepoznate tuženiku budući je i sam predložio otvaranje stečaja nad pravnim prednikom tužitelja kako to proizlazi iz

isprava koje spisu prilaže tužitelj – prijedlog za otvaranje stečajnog postupka primljen kod ovog suda dne. 11.03.2005.g.

Navedeno proizlazi i iz zapisnika s ročišta održanog u ovom sudu 12.07.2005.g., radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka gdje punomoćnik ovdje tuženika, tamo predlagatelja, izričito iznosi tvrdnju o nesposobnosti za plaćanje pravnog prednika tužitelja kao postojećem i ostvarenom stečajnom razlogu.

Nadalje, iz isprava u spisu koje tužitelj prilaže spisu (potvrde Kreditne banke Zagreb d.d.) proizlazi da je pravni prednik tužitelja imao blokirani račun neprekidno u razdoblju od 01.12.2004. do 03.10.2006. dakle i za vrijeme sklapanja ovdje pobijanog Ugovora o založnom pravu i zapisnika.

Iz podataka u spisu također proizlazi da je pobijana radnja poduzeta u vrijeme dok je na snazi bila zabrana raspolaganja imovinom dužnika bez prethodne suglasnosti privremenog stečajnog upravitelja, a kako je to odredio stečajni sud svojim rješenjem St-59/05. od 12.07.2005.g.

Navedeno ukazuje na nesavjesnost tuženika pri poduzimanju pobijane radnje.

Okolnosti u svezi poslovanja i financijskog statusa pravnog prednika tužitelja u vrijeme sklapanja pobijanog sporazuma nisu mogli ostati nepoznati budući su bili takove prirode (i povrh formalno postojećih okolnosti – blokade računa) da su se zaključci o nesolventnosti tužitelja tuženiku nedvosmisleno i nužno nametali obzirom na dužu poslovnu suradnju, pripadnost istoj poslovnoj zajednici (nakladničko-tiskarskoj) kao uostalom i činjenici postojanja suvlasničke zajednice a koje sve nesporne okolnosti posvjedočuju bliskost između stranaka (u smislu odredbi čl. 131. st. 2. u vezi čl. 136. st. 2. toč. 2. SZ-a).

Sud stoga nalazi izloženo razlagovanje tužitelja vjerodostojnim i istinitim.

Pravno shvaćanje i uvjerenje ovog suda nakon ponovljenog postupka jest da je tuženik poduzetim raspolaganjem, pravnim radnjama koje se predmetnom tužbom pobijaju pogodovan budući je stekao pravo odvojenog namirenja u stečaju kao razlučni vjerovnik, a oštećeni stečajni vjerovnici jer su onemogućeni u razmjernom namirenju iz moguće polučene cijene nekretnine budući ista nije ušla u stečajnu masu stečajnog dužnika.

U kontekstu izloženog stoga i nije od značaja tvrdnja tuženika da je ukupna vrijednost imovine tužitelja bila bitno viša od njegovih dugova pa da pobijanom radnjom tužiteljevi vjerovnici ne bi bili oštećeni. Naime, u svakom slučaju bi tužiteljevi vjerovnici bili oštećeni za umanjenu vrijednost ukupne stečajne mase iz koje je pobijanom radnjom tuženik osigurao razlučno namirenje, a ostali vjerovnici bi posljedično bili uskraćeni za skupno i srazmjerno namirenje.

Navedeno predstavlja i bit predmetnog prijepora.

Drži se potrebnim istaći kako sudovi sude na osnovu Ustava, međunarodnih ugovora, Zakona i drugih važećih izvora prava (čl. 5. Zakona o sudovima NN 28/13.), kao i da je Republika Hrvatska članica Europske unije te je, prema pravnom shvaćanju ovog suda pravo potrebno primjenjivati uvažavajući načela komunitarnog prava te je presuđujući u ovom prijeporu sud pravo interpretirao kontekstualno i teleološki držeći da bi protivno tumačenje predstavljalo prekomjerni formalizam i akribičnost te usko shvaćanje pojma zakona odnosno tumačenje koje bi tekstualnim pozitivizmom i uskim te parcijalnim tumačenjem pojedinačnih pravnih normi materijalnog prava – Stečajnog zakona, a bez nužne kontekstualizacije i sagledavanja predmetnog prijepora u njegovoj

životnoj i pravno relevantnoj činjeničnoj ukupnosti, predstavljalo nevaljano tumačenje i primjenu prava lišenu sagledavanja cjeline ustavnih vrijednosti Republike Hrvatske odnosno komunitarnog prava i pravne kulture Europske unije.

Sudu je stoga bilo odlučiti kao u izreci nalazeći da je tužitelj osnovano zatražio pravnu zaštitu predmetnom tužbom kako bi imovinu koja je prometovana na štetu stečajnih vjerovnika vratio u stečajnu masu radi ujednačenog namirenja stečajnih vjerovnika.

Odluka o trošku donesena je u smislu čl. 154. i 155. u svezi čl. 164. ZPP-a a s obzirom na uspjeh stranaka u predmetnom sporu.

Tužitelju su priznati troškovi odvjetničkog zastupanja potrebni radi vođenja parnice a čine ih odvjetnički troškovi troškovi sukladno sukladno Tarifi NN 142/12,103/14) za: sastav tužbe u iznosu od 12.460,00 kn (sukladno Tbr. 7. t. 1. i 8. t. 1. Tarife), za tri podneska u iznosu od po 12.460,00kn (sukladno Tbr. 7. t. 1. i 8. t. 1. Tarife), za 11 podnesaka u iznosu od po 250,00 kn (sukladno Tbr. 7. t. 1. i 8. t. 3. Tarife), za jedan podnesak u iznosu od 12.460,00 kn (sukladno Tbr. 10 t. 4. Tarife) pristup na četiri ročišta glavne rasprave u iznosu od po 12.460,00, (sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife), za pristup na dva ročišta za objavu presude u iznosu od po 12.460,00, (sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife), sve uvećano za 25% pdv (temeljem Tbr 42. Tarife '04), kojim troškovima se pridaje i trošak sudske pristojbe na tužbu, presudu i odgovor na žalbu u iznosu od po 5.000,00 kn (sukladno Tbr. 2. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama NN 26/03), sveukupno 159.862,50 kn.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II izreke rješenja.

U Zagrebu, 17. prosinca 2014. god.

SUDAC:

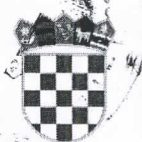
Vjekoslav Zaninović, v.r.

Za točnost otpavka:

Željka Kordić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od osam dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu RH u tri istovjetna primjerka.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-3605/2013-10
Vrsta odluke: Presuda
Donositelj: Vjekoslav Zaninović
Datum pravomoćnosti: 18.10.2017.
Datum ovršnosti: 29.11.2017.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:

Vjekoslav Zaninović

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

37 Pž-3309/2015-5

15-11-2017

08-11-2017

poštom — neposredno
u primij priloga
pristojba

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sutkinja Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izvjestiteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja MULTIPRINT d.d. u stečaju, Zagreb, Slavonska avenija 4, OIB 51258045194, kojeg zastupa Jaka Čurić, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika VJESNIK d.d. u stečaju, Zagreb, Slavonska avenija 4, OIB 83180487843, kojeg zastupa Mario Šarušić iz Odvjetničkog društva Farčić i Šarušić u Zagrebu, radi utvrđenja, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3605/2013 od 17. prosinca 2014., u sjednici vijeća održanoj 18. listopada 2017.

presudio je

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3605/2013 od 17. prosinca 2014.

Obrazloženje

Pobijanom presudom označenom u izreci je prihvaćen tužbeni zahtjev kojim je utvrđeno da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o zasnivanju založnog prava ovjeren kod javnog bilježnika Željke Horvat Pernar iz Zagreba poslovni broj OU-1111/2005 kojim je tužitelj kao založni dužnik, kao sredstvo osiguranja da će društvu Vjesnik d.d. iz Zagreba uredno vratiti dug u iznosu od 1.245.991,51 kn uvećano za pripadajuće kamate od 30. rujna 2005. do isplate i sve ostale troškove dao u zalog nekretnine koje nisu upisane u zemljišne knjige, a koje se sastoje od poslovnog prostora u pogonskom objektu izgrađenom na katastarskim česticama upisanim u z.k. ul. br. 3880; 995 i 415 i sve K.O. Trnje ukupne NGP 1008 m², odnosno BGP 1163 m², s pripadajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine uključujući zemljište i zajedničke prostorije povezanih na temelju odredbe čl. 68. i 370. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s vlasništvom posebnog dijela nekretnine koje se nalazi u Zagrebu, Slavonska avenija 4. Nadalje je utvrđeno da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Zapisnik o pljenidbenom popisu nekretnina koji je sačinjen 23. studenoga 2005. pod poslovnim brojem OU-1111/05-I kojim se nekretnine koje su predmet pljenidbenog

popisa opisano kao nekretnine koje se nalaze u prizemlju i razizemlju poslovnog tornja, s time da su predmetne nekretnine na elaboratu Dopuna 07/2003 elaborata posebnih dijelova podjela vlasničkih dijelova na manje cjeline u zgradama u Zagrebu, Slavonska avenija 2 i 4 i Odranska 1 i 1/1 iz srpnja 2003. označene su s G2 smeđom bojom, i to: na desnoj strani hodnika G2 071 mehanografija površine 696,20 m² te na lijevoj strani hodnika G2 074 ured površine 25,50m²; G2 075 pred prostor površine 11,60m²; G2 076 arhiva površine 14,60 m², G2 077 ured površine 28,00 m², G2 078 ured površine 15,20 m². Nekretnine koje se nalaze u razizemlju u gore naznačenom elaboratu označene su sa G1 smeđom bojom i to G1 P061 radionica površine 12,50 m²; G1 P062 radionica površine 10,00 m², G1 P068 garderoba površine 108,20 m²; G1 P045 klima komora 66,00 m². Pored toga je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 159.862,50 kn u roku od 8 dana.

Iz obrazloženja proizlazi da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka pokrenut od strane tuženika 11 ožujka 2005. bio povučen 30. rujna 2005. nakon što je sklopljen ovdje pobijani Ugovor o založnom pravu. Dakle, u okolnostima pokrenutog stečajnog postupka, trajanja prethodnog postupka kao i za vrijeme trajanja zabrane raspolaganja imovinom stečajnog dužnika, tuženik kao vjerovnik i tužitelj kao dužnik su sklopili 30. rujna 2005. Ugovor o založnom pravu kojim je ugovorom pravni prednik tužitelja priznao dug u ukupnom iznosu od 1.245.991,51 kn. Kao osiguranje povrata duga tužiteljev prednik je tuženiku dao u zalog nekretnine u svom vanknjižnom vlasništvu. Tuženik je tim pravim poslom stekao založno pravo nad nekretninama-imovinom stečajnog dužnika dvije godine nakon ispostave i dospijeća duga po računima priznatim pobijanim ugovorom. Nakon realizacije takvog ugovora tuženik je povukao prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Navedenim pravim poslom su, izravno oštećeni stečajni vjerovnici tužitelja, budući da je u vrijeme sklapanja prijepornog posla društvo tužitelja bilo insolventno, a što je tuženiku bilo poznato. Sud je utvrdio da tuženiku nije mogla biti nepoznata činjenica insolventnosti pravnog prednika tužitelja kao niti činjenica izvjesno moguće spoznaje pravnih učinaka poduzetog pravnog posla (pravne radnje) kojim bi tuženik bio pogodovan na štetu ostalih vjerovnika, stoga je sud utvrdio da su navedene pravne radnje dovele do oštećenja vjerovnika (čl. 127. Stečajni zakon „Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06; dalje: SZ), jer je ocjena suda da je isključena razumna sumnja da tuženik nije znao da je pravni prednik tužitelja nesposoban za plaćanje. Navedeno stoga što su poslovne poteškoće pravnog prednika tužitelja, blokirani poslovni račun te nesposobnost izmirenja dospjelih obveza bile činjenice koje nisu mogle ostati nepoznate tuženiku budući da je i sam predložio otvaranje stečaja nad pravim prednikom tužitelja kako to proizlazi iz isprava koje spisu prilaze tužitelj – prijedlog za otvaranje stečaja primljen kod ovog suda 11. ožujka 2005. Navedeno proizlazi i iz zapisnika s ročišta održanog u ovom sudu 12. srpnja 2005., radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečaja gdje punomoćnik ovdje tuženika, tamo predlagatelj, izričito iznosi tvrdnju o nesposobnosti za plaćanje pravnog prednika tužitelja kao postojećem i ostvarenom stečajnom razlogu. Iz podataka u spisu također proizlazi da je pobijana radnja poduzeta u vrijeme dok je na snazi bila zabrana raspolaganja imovinom dužnika bez prethodne suglasnosti privremenog stečajnog upravitelja, a kako je to odredio stečajni sud svojim rješenjem poslovni broj St-59/05 od 12. srpnja 2005.

Okolnosti u vezi poslovanja i financijskog statusa pravnog prednika tužitelja u vrijeme sklapanja pobijanog sporazuma nisu mogli ostati nepoznati, budući da su bili takove prirode (i povrh formalno postojećih okolnosti – blokade računa), da su se zaključci o nesolventnosti tužitelja tuženiku nedvosmisleno i nužno nametali, s obzirom na dužu poslovnu suradnju,

pripadnost istoj poslovnoj zajednici (nakladničko-tiskarskoj) kao uostalom i činjenici postojanja suvlasničke zajednice a koje sve nesporne okolnosti posvjedočuju bliskost između stranaka (u smislu odredbi čl. 131. st. 2. u vezi s čl. 136. st. 2. t. 2. SZ-a). Odluka o trošku donesena je u smislu čl. 154. i čl. 155. u vezi s čl. 164. ZPP-a, a s obzirom na uspjeh stranaka u predmetnom sporu.

Protiv ove presude se žali tuženik zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu podredno da istu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U žalbi u bitnome ističe kako je sud prvog stupnja zauzeo pogrešan stav da su sklapanjem Ugovora o založnom pravu izravno oštećeni stečajni vjerovnici tužitelja, budući da je u vrijeme sklapanja prijepornog posla društva tužitelja bilo insolventno, a što je tuženiku bilo poznato, s obzirom na to da je i predložio otvaranje stečaja. Ističe kako su se nakon sklapanja predmetnog ugovora imovinske prilike društva Multiprint d.d. promijenile, pa on nije mogao znati da je predmetnim ugovorom došlo do oštećenja vjerovnika. Ističe i da je sporna činjenica kako je tužitelj u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora bio insolventan odnosno da je tuženik mogao znati za tu insolventnost, jer nisu postojali razlozi iz čl. 4. Stečajnog zakona, odnosno prezaduženost i insolventnost u trenutku sklapanja predmetnog ugovora.

Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08 i 123/08; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, razeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud je utvrdio da je odluka prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu pravilna i osnovana na zakonu.

Razlozima svoje žalbe, žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost pobijane presude, a ističe se da sud u parničnom postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.

U konkretnom slučaju sud je utvrdio da je predmetni ugovor bez pravnog učinka prema stečajnoj masi jer je riječ o pravnoj radnji sukladno čl. 131. SZ-a, a na temelju kojeg je određeno da je pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

U konkretnom slučaju je tuženik kao vjerovnik podnio prijedlog za otvaranje stečaja nad tužiteljem te je u tom postupku utvrđeno da je nesposoban za plaćanje, no nakon što je sklopljen predmetni ugovor kojim je tuženik osigurao naplatu svoje tražbine založnim pravom na nekretnini tužitelja, tuženik je povukao prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, znajući da je tuženik insolventan te da postoje drugi vjerovnici. Stoga je pravilno sud prvog stupnja proveo dokazni postupak u skladu s odredbama Zakona o parničnom postupku, te na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u smislu čl. 8. ZPP-a zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan. Stoga je neosnovan žalbeni navod koji ističe da tuženik nije mogao znati da je tužitelj bio u trenutku sklapanja predmetnog ugovora insolventan te da nije nikako mogao znati da će se predmetnim ugovorom oštetiti drugi vjerovnici.

Slijedom navedenog ovaj sud prihvaća obrazloženje prvostupanjskog suda te se na temelju odredbe čl. 375. st. 5. ZPP-a poziva na te razloge u kojima je sadržan i odgovor na žalbene navode tuženika i žalitelj se upućuje na obrazloženje pobijane presude.

Pravilna je i odluka o troškovima postupka, kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. ZPP-a). Ni sam žalitelj ne osporava pravilnost obračuna parničnog troška.

Kako ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, žalbu je valjalo odbiti i potvrditi predmetnu odluku, sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 18. listopada 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
JAGODA CRNOKRAK, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. E. D. Mabić
Brankica Curmač